

SADZĄCY (1) *part praes act*

a jasne.

sg m N sadzący. ◇ [pl D sadzącym.]

Sł stp w innym znaczeniu, Cn s.v. sadzenie abo sadzona robota, Linde w objaśnieniu s.v. grodziciel.

1. Zajmujący się sadzeniem, uprawą roślin; plantans PolAnt:

sadzący co: Herbarius – Ziola ładzący, y ich mocz rozumieiaczy. Calep 477b.

[Przen; w funkcji rzeczownika: Sádzący zaś y pokrapiaiący iedno są BudBib 1.Cor 3/8.

W połączeniu szeregowym: [o nauczaniu apostołskim] Ia naładziłem Apollos pokropił/ ále Bog wzrościł. A tak áni ładzący ielt czym [ważnym]/ áni pokrapiaiący ále wzrafzcziający Bog. BudBib 1.Cor 3/7 (Linde w cytacie s.v. wzrościć).]

2. [Budujący, stawiający: Adiuvantibus componentibus cementum alias szadzaczim, 1 pro diebus 6 et 1 pro diebus 4 1/2 per gr. 2 gr. 21 RachBonera 1558 132, 131.]

Synonim: 2. budujący.

Cf **SADZIĆ**

JR, (LW, MC, MN)